

Kondor Katalin: A katasztrófaturizmustól a világ hiszterizálásáig

2023 november 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kellemes borzongást kívánunk...

Akár észrevette bárki is, akár nem, évek óta jellemzi a világot a szándékos hisztériakeltés. Talán azzal kezdődött, amikor megismerhettük a katasztrófaturizmus fogalmát. Ez a fogalom akkor költözött be az életünkbe, amikor bizonyos utazási irodák, avagy azok tulajdonosai, ötletadó kitalálták, hogy olyan utakat kínálnak a világot beutazgatni szándékozó, többnyire pénzes embereknek, melyek híres természeti katasztrófák, halálesetek, balesetek helyszínére viszik el őket. Hogy ott aztán szörnyülködve nézegessék mindazon rémségeket, amelyeket az ott élőknek át kellett élniük, akár akarták, akár nem. Tudomásom szerint igencsak jövedelmező ágazata lett ez a turizmusnak, mondhatjuk, hogy divat lett a hisztéria. Legutóbb, ha jól emlékszem, éppen a hajdani Titanic elsüllyedésének helyszínére szerveztek efféle kirándulásokat, nem nagy sikerrel. Ez persze nem vette el a „katasztrófaágazat” kedvét a folytatástól. Ha nem is szervezeten, s nem feltétlenül a segítség szándékával, úgy tudom, nem kevesen voltak kíváncsiak az utóbbi hónapokban a szörnyű törökországi földrengés helyszínére is, hogy saját szemükkel láthassák a természet erejét. Meglátták.

Ha egy-egy témát felkap a világsajtó, senki sem ússza meg szárazon. Olyanná válik, mint egy vihar, amely akkor is ideér, ha messze-messze földön keletkezett. Nemigen lehet ellene védekezni. Mi sem menekülünk, a „divatos” hazai sajtóorgánumok nálunk is szétkürtölik az éppen aktuális rémhírt, különködő ostobaságot, vagy a szakmában gyártott „szenzációt”. E tekintetben teljesen globalizált lett a világ. Mintha mindent egy helyről irányítanának. (Valószínűleg egyébként, hogy így is van.) A „világkarmester” pálcája beint, és akkor ugyanazt kezdi harsogni mindenki. S ahelyett, hogy az ostobaságokat kifiguráznák, okos szavakkal megcáfolnák, vagy a földrengések, cunamik és a szélsőséges időjárási rendellenességek okait felfedeznék s próbálnák megmagyarázni, inkább hosszasan rágják a katasztrófákat, mint kutya a csontot. Magam pár éve gyötöröm már ezeket, a valóban sok titkot rejtő s félelmet keltő jelenségeket, témákat. Az utóbbi évek terméséből kettőt említenék. Az egyik az a mozgalom, amely állítólag Angliából indult, és Birth-Strike-nak nevezik, ami azt jelenti, hogy Szülésztrájk. Alapítója, aki egy harmincas éveiben járó nő, valamint a mozgalom immár szép számú tagsága azért hirdetett sztrájkot a gyermekszülés ellen, mert az előttünk álló sötét jövőben nem érdemes gyereket szülni. Ne kérdezzék, miért nem a sötét jövőt akarják tiltakozásukkal szebbé és fényesebbé tenni a hölgyek, mert erről nem adnak magyarázatot. Azt viszont vallják, hogy a világ nem elég biztonságos egy gyermeknek. Bizony nem, mondom én is, sőt egyre kevésbé az, csakhogy egy felnőttnek sem. Ha erről valaki nem győződött meg akár csak az elmúlt néhány évben, akkor az nem a Földön jár. A fentebb elindított mozgalom alapítóit idézem: „a gyermekvállalás elutasításával tiltakozunk a kormányok és a társadalom tétlensége ellen”. Nos, magam is úgy gondolom, hogy a gyermekvállalástól bárkit is eltántorítók ellen érdemes küzdeni, csak nem így. Hanem békére, normális életre való buzdítással, sőt követeléssel. Hogy ettől valóban megijednek-e a kormányok meg a társadalom, afelől vannak kételyeim. Azt pedig végképp nem értem, miért, mitől lesz jobb a mozgalom tagjainak? Hogy öreg napjaikra ne legyen senki mellettük? Vajon miért nem a tudományt hívják „tetemre” annak érdekében, hogy a világ élelmiszer-termelését úgy segítsék meg, hogy ne legyen éhínség? Avagy miért nem sürgetik a tudósokat, segítsenek a vízhiány megszüntetésében, valamint a tengerek megtisztításában, de akár a születésszabályozásban is? Netán a fogamzásgátlás emberi módozatainak elterjesztésében? Nos, erre sincsen válasz. Holott – és ezt már sokan tudják – a tudomány képes a felsorolt gondok megoldására. Azok ellen kellene tehát sztrájkolni, akik a humanista tudomány képviselőit gátolják a cselekedeteikben, de nem gátolják, sőt busásan megfizetik a fegyverek tökéletesítésében jeleskedő tudósokat.

A másik ilyen roppant divatos téma a világ újságjaiban a klímakatasztrófa. Természetesen mindenki érzékeli, hogy megbolondult az időjárás. Csakhogy a világ folytonos mozgásban van, semmi sem állandó. Akik a Föld történetével foglalkoznak, azok tudják s rendre közlik is, hogy a különböző kilengések, az emberek által normálisnak tartott időjárási körülményektől eltérő események a Föld történetének elválaszthatatlan kísérői. Számos jégkorszakot, földrengést, sőt földrészek elsüllyedését jegyezte már fel a tudomány, és bizony azt sem titkolták el, hogy a változások, a váratlan jelenségek mindig is áldozatokkal jártak. Anyagi, természetbéli és sajnos emberáldozatokkal is. A „dinoszauruszdivat” idején is sokszor hallhattuk a tudomány képviselőitől, hogy ezek a mesés állatok, más társaikkal együtt időjárási, földtani változások következtében haltak ki. Tudományos cikkekben pedig azt is olvashattuk, hogy például Dél-Dakotában a múlt század negyvenes éveinek elején, januárban egy szép napon mínusz 20 fokos hidegre ébredtek az emberek. Majd nem egészen két perc múlva emelkedni kezdett a hőmérséklet, és pillanatokon belül plusz 7 fok lett. 27 fok változás két perc alatt! A feljegyzések szerint nagyon sokan rosszul lettek. Halálesetet nem említett a cikk. A tudományos élet képviselői sok-sok ehhez hasonló „természetellenes” időjárási érdekességet, ellentmondást, különlegességet ismernek. Mint ahogy azt is közzétették a közelmúltban, hogy a klímakatasztrófával ijesztgetőknek nincs igazuk. A hisztériát keltők ugyanis ez idáig

még sosem bizonyították, hogy a jelenleg folyó klímaváltozás egyértelműen köthető lenne az emberi tevékenységhez, a sokat emlegetett károsanyag-kibocsátáshoz. Azt persze egyetlen normális ember sem vitathatja, hogy a környezetet nem szabad szennyezni, és mérgeanyagokkal nem szabad a növényeket (és az embereket!) betegíteni. Kedvenc klímátörténészem, akit Rácz Lajosnak hívnak, és a szegedi egyetem professzora, több alkalommal elmondta, a technológia fejlesztésével és az alkalmazkodási stratégiák kidolgozásával mindenféle pánikkeltés nélkül tudunk/tudnánk változtatni a kellemetlen jelenségeken. Ha viszont nem készülünk fel a látható és várható változásokra, akkor olyanok leszünk, mintha egy bokszoló hátratett kézzel akarna mérkőzni a ringben. Miért, kérdeztem tőle, az milyen? Nos, a válasz így szólt: „Fekszel a ringben, és számolnak, de te fejben végig mászol vagy.”

Mindezekből következően az sem vitatható, hogy leginkább a klímahisztéria keltésében érdekelt emberek ellen kellene sztrájkot hirdetni és tüntetni, nem pedig a Teremtő hatalmas csodája ellen cselekedni, amit egyébként úgy hívnak: gyermekáldás. A katasztrófaturistáknak meg jó szórakozást, kellemes borzongást kívánunk.

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló